к. 42, 5 (XLIII, нов N 1227

Въ едно събрание отъ вечерь стана дума.
За това що писахъ нѣкои въ Марица за 2-42
славей Ковачевъ, който
смирявието между двѣ партии, после от-
реклъ да вдене на себе си такъвъ единъ
тѣжъкъ листъ. Азъ Славей Ковачевъ пишадавамъ
ви писаното и кой го прочете, послуша-
на се и рече: познавамъ приятеля Ковачевъ
пише това, защото мога да разбера мнѣнието
що нѣкъвъ да мога, но
нари не давамъ за мнѣнието му по бѣлгар-
ското примирение, такъвъ
да вземе на себе си такъвъ
какъто не е
е все едно както да говорѣ
и спорадумѣнието
и листъ на. Ако азъ въ мнѣнието
вдемамъ на себе си такъвъ
примирение
примирение
Примирението не е
нѣщо да се дѣли,
мнѣнието
нѣщо да
не дадемъ Какъ
писанието
Когато въ мнѣнието
нѣщо
примирение
просто
страно Ако се помирамъ и у насъ
хора
всѣки щото да вдрѣжатъ
да давамъ мнѣнието
и азъ това напрѣдвамъ
глупаво, да мудъ